

BẠN SẼ NHÌN THẤY VINH QUANG THIÊN CHÚA

● **Fr. Robert P. Imbelli**

Trong cơn thức tỉnh thường không cần suy nghĩ về Vatican II, nhiều người cố gắng một cách mạnh mẽ chế ngự nỗi day dứt về sự chết. Chúng ta đã thay thế tang phục màu đen của các Thánh Lễ Requiem bằng những khăn choàng vai đầy màu sắc. Chúng ta đã hủy bỏ bài hát “*Dies Irae*” ở những khu vực êm dịu thẩm mỹ của phòng hòa nhạc qua phần trình diễn không thường xuyên bài ca “Requiem” của Mozart—tước bỏ bối cảnh đầy sinh khí của Giáo Hội. Chúng ta vô tình tuyên bố chúng ta là “một Dân tộc Alleluia,” đồng thời làm lu mờ những lời cầu xin lòng thương xót và tha thứ qua những cuộc lễ cảm động tôn vinh những cuộc sống đẹp. Và vì thế chúng ta đã không chuẩn bị cho cảnh ngộ khốn khó hiện tại của chúng ta.

Như một thứ văn hóa, chúng ta vừa phát huy sự chết vừa phủ nhận sự chết cùng một lúc. Quyền phá

thai không giới hạn và quyền hỗ trợ việc tự tử ngày càng tạo nên một chương trình nghị sự chính trị của người Mỹ. Cũng vào thời gian này, những đám đông lớp trẻ chúng ta, không biết đến điều cấp bách về “giảm cách xã hội,” lại nhảy cẫng lên vui sướng hả hê trên các bãi tắm ở Florida, mãi mãi thèm khát suối nguồn của thời tuổi trẻ. Sự tiêu thụ vào ngày Thứ Sáu Đen làm nghèo đi trí tưởng tượng về xã hội của chúng ta khi mà khu Mall (khu vui chơi giải trí) lấp lánh đòi quyền trở thành Đền Thờ thế tục của nền văn hóa chúng ta.

Cho đến khi, thành linh và rón rén, giống như một con rắn đang chực chờ, một siêu vi đã xâm nhập vào cơ chế tự vệ của chúng ta. Và việc phủ nhận sự chết đã chứng minh đó chỉ là một ảo tưởng. Rốt cục, không phải từ khi Thế chiến thứ hai (cho số ít người có thể vẫn còn nhớ lại) đã có Phúc Âm dành cho Chúa Nhật thứ năm Mùa Chay, “Sự sống lại của Lazarus,” đã có một tác động vô cùng trực tiếp, vô cùng lớn lao hay sao. Ít nhất cho những ai có “tai hãy lắng nghe.”

Nhà thần học nổi tiếng đã quá cố, Michael Buckley, S.J., luôn luôn nhấn mạnh trong các bài viết của ngài mỗi liên kết không thể tách rời giữa thần học và linh đạo. Đặc biệt, ngài quan niệm những điều bí ẩn về cuộc đời Chúa Ki-tô và mối quan hệ rõ nét của người Ki-tô hữu với Chúa Giê-su Ki-tô phải là nền tảng đối với suy tư thần học và dùng làm trung tâm của một linh đạo đặc biệt của Ki-tô giáo.

Một ví dụ tuyệt vời về sự hợp nhất sáng suốt của

Lazarus sống lại (c. 1304-1306). Tranh Giotto. di bondone.

Nguồn: internet

thần học và linh đạo là quyển sách ngắn nhưng phong phú của ngài, *Bạn tìm kiếm điều gì? Những câu hỏi của Chúa Giê-su như Thách Thức và Lời hứa*, Buckley hoạch định quyển sách bằng những điều kiện của mười bốn vấn đề do Chúa Giê-su nêu ra trong Phúc Âm thánh Gioan. Mỗi chương ngắn nghiên cứu vấn đề của Chúa Giê-su bằng cách tiết lộ căn tính thực sự của Người và sự thách thức đối với cuộc sống mới, với điều đó, Người đối chất với người nghe, vào thời đó cũng như bây giờ. Một thách thức, nếu được chấp nhận trong đức tin, cũng đồng thời chấp nhận lời hứa biến đổi.

Buckley dành chương mười hai cho đoạn Phúc Âm thánh Gioan được đọc trong phụng vụ Chúa Nhật thứ năm Mùa Chay chỉ gây lo âu này. Chúa Giê-su gặp gỡ Martha tại đúng nơi mà em cô là Lazarus đã an táng được bốn ngày - **Martha đại diện cho tất cả những người đã luôn tận tụy đối với Chúa Giê-su, đã hiểu Người như là ý nghĩa và sự ổn định của cuộc sống, nếu như không muốn**

Không có câu trả lời dễ dàng nào có thể - và sẽ - xảy ra. Không có sự tuyên xưng nào nhanh chóng và giống như con vẹt. Vì bối cảnh của vấn đề không phải là sự chết trong trù tượng, được hạ hồi

phân giải không hạn định, nhưng thực tại hiện tại nhức nhối vì mất mát một người yêu thương, và, sự công nhận khủng khiếp một mùi hôi thối đang lan tỏa. Buckley bình luận: "Martha đại diện cho tất cả những người đã luôn tận tụy đối với Chúa Giê-su, đã hiểu Người như là ý nghĩa và sự ổn định của cuộc sống, nếu như không muốn đánh mất tất cả -

trong nghĩa trang của sự trống rỗng và những mong chờ vô vọng.”

Và vì thế Martha đoán trước một ông chủ của những kẻ tin trong suốt lịch sử. Các môn đệ trên đường đến Emmaus “đã hy vọng rằng Ngài là Đấng giải thoát Israel.” Thánh Gioan Thánh Giá, bị phản bội bởi người đồng đạo và bị ném vào trong xà lim tối tăm chật hẹp của nhà giam. Thánh Tê-rê-xa thành Lisieux với cơn hấp hối xâu xé tâm can trong căn bệnh cuối cùng của ngài. Mẹ Tê-rê-xa thành Calcutta với những thập niên dài than khóc cho sự vắng bóng của Người Yêu. Mỗi người trải nghiệm, thấu tận đáy lòng mình, một vực sâu của tình trạng trống rỗng và những mong đợi vô vọng.

Mỗi người trong họ – và chúng ta – đương đầu với sự thách thức và lời hứa thúc bách của Chúa Giê-su: “Không phải thầy đã từng nói với các con, nếu các con tin, các con sẽ nhìn thấy vinh quang của Thiên Chúa hay sao?”

Vinh quang của Thiên Chúa, không bắt chấp sự sao lãng và mất mát, nhưng xuyên qua chúng. Vinh quang đó là phải thừa nhận việc tuyên xưng khó khăn nhất và đặc biệt nhất của người Ki-tô hữu: xuyên qua Thánh giá. Thánh giá dẫn dắt chúng ta vượt qua những mong đợi vô vọng đến thực tại mới là hy vọng của người Ki-tô hữu: hy vọng trong tình yêu, lòng thương xót và quyền năng của Thiên Chúa, Đấng ban sự sống cho kẻ chết. Thánh giá, mà Phúc Âm thánh Gioan nhấn mạnh là “giờ” vinh quang

của Chúa Giê-su. Thánh Giá, *spes unica*: hy vọng duy nhất của chúng ta.

Phúc âm thánh Gioan, được viết ra một cách hết sức cẩn thận, phân biệt rõ, hầu như có hệ thống, hai từ Hy Lạp dành cho sự sống: *bios* và *zôé*. Từ đầu tiên là cuộc sống sinh học của chúng ta bị hủy diệt bởi sự chết. Từ thứ hai là cuộc sống mới, vĩnh hằng mà Chúa Giê-su ban cho. Nhưng cái giá của sự đón nhận món quà không kém hơn mọi thứ.

Mùa Chay này vẫn và tiếp tục trở nên vô cùng đắt giá đối với rất nhiều người. Không có sự trấn an tinh thần nào cho phép che giấu cái giá của nó. Thậm chí điều đó sẽ làm cho việc cử hành phụng vụ thích đáng của Tuần Tam Nhật Phục Sinh trở nên không thể. Thậm chí nỗi đau buồn đó bị lu mờ trước sự đau khổ của chúng ta đối với sự mất mát của rất nhiều người thân thương.

Nhưng dù cô đơn và buồn rầu như thế nào đi nữa, buổi sáng Phục Sinh vẫn có thể sáng tỏ dần, nó không thể, không phải cản trở niềm hân hoan tràn trề hy vọng do đức tin truyền cảm hứng: “Chúa Kitô đã sống lại từ cõi chết, giẫm đạp cái chết bằng cái chết, và đồng thời ban sự sống cho những người còn nằm trong những nắm mồ.” *Zôé*: cuộc sống đích thực, cuộc sống vĩnh hằng.Ω

● **Kim Ngân SB59** chuyển ngữ

Nguồn:

<https://www.thecatholicthing.org/2020/03/29/you-will-see-the-glory-of-god/>